

Symulacja Egzaminu Adwokackiego 2023

Prawo karne

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd pierwszej instancji bezpodstawnie zaakceptował stanowisko oskarżyciela publicznego, że zachowanie oskarżonego stanowi dwa odrębne występki kwalifikowane z art. 190§1 kk i z art. 157§1 kk. Oba zachowania oskarżonego jakie miały miejsce w nocy 1 sierpnia 2022 r. stanowią bowiem jeden czyn zabroniony kwalifikowany kumulatywnie z uwagi na tożsamość miejsca, czasu oraz osoby pokrzywdzonego. Należało więc w tym zakresie Sądowi zarzucić obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 11§2 i 3 kk poprzez niezastosowanie tych przepisów. Z uwagi zaś na treść i merytoryczną zawartość zgromadzonych w sprawie dowodów a w szczególności zeznań pokrzywdzonego, które znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka Jacka Lisa oraz opinii sądowno-lekarskiej dotyczącej charakteru obrażeń jakich doznał na skutek uderzenia pięścią w twarz przez oskarżonego, brak jest podstaw aby kwestionować dokonane w tym zakresie ustalenia faktyczne dotyczące zachowania oskarżonego skoro mają one mocne oparcie w zgromadzonych w sprawie dowodach i z tego względu podważanie tych ustaleń nie ma sensu, nawet w sytuacji gdy oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie art. 64§1 kk jest całkowicie błędne i bezpodstawne w sytuacji gdy nie zostały spełnione wszystkie warunki do przyjęcia działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż oskarżony był wprawdzie wcześniej karany za występki z art. 190§1 kk ale w tym zakresie odbył karę jedynie 4 miesiące pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy błędnie zatem ustalił, że oskarżony zarzucanych mu czynów dopuścił się po uprzednim skazaniu za podobny czyn w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 980/20 i tym samym bezpodstawnie zastosował art. 64§1 kk.

Sąd Rejonowy dopuścił się również obrazy art. 415§1 kpk gdyż zasadził na podstawie art. 46§1 kk od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 5000 zł pomimo tego, że z zeznań pokrzywdzonego w sposób jednoznaczny wynika, że w tym zakresie toczy się postępowanie cywilne z jego powództwa, co w świetle brzmienia art. 415§1 kpk nie pozwalało sądowi meriti na orzeczenie obowiązku naprawienia szkody pomimo złożenia w terminie wniosku.

Skarżący powinien dostrzec również obrazę art. 33§2 kk gdyż Sąd w zakresie czynu z art. 190§1 kk orzekł karę grzywny w sytuacji gdy jej orzeczenie na tej podstawie jest możliwe

wówczas gdy sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Należy także dostrzec naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 86§1 kk poprzez orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym sumę kar jednostkowych. Postawienie w apelacji tego zarzutu w warunkach egzaminu zawodowego jest uzasadnione nawet w sytuacji, gdy wymierzenie kary łącznej przestało być aktualne i należy to uczynić po to aby uniknąć ewentualnego zarzutu, że zdający nie dostrzegł ewidentnej obrazy przepisu prawa materialnego.

Dla przejrzystości wnoszonej apelacji, którą wnosi się w odniesieniu do treści wydanego przez Sąd pierwszej instancji wyroku, w odniesieniu do czynu z pkt 1 wyroku należało zarzucić obrazę przepisu prawa materialnego tj. art. 33§2 kk a w odniesieniu do czynu z pkt 2 obrazę przepisów postępowania karnego tj. art. 415§1 kpk, gdyż wskazane uchybienia dotyczą bezpośrednio tych czynów. Pozostałe uchybienia w postaci obrazy art. 64§1 kk, art. 11§2 i 3 kk i art. 86§1 kk odnoszą się do obu czynów wpisanych w akcie oskarżenia co powinno znaleźć odzwierciedlenie w treści petitum apelacji.

Zauważyć także należy, że Sąd Rejonowy sporządzając pisemne motywy zaskarżonego wyroku nie dokonał analizy i oceny zeznań świadka Karola Wydry. Formalnie więc Sąd naruszył art. 410 kpk ale skoro nie kwestionujemy dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych to brak jest podstaw aby postawić zarzut obrazy art. 410 kpk, czyli przepisu ze sfery analizy i oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Zgodnie bowiem z treścią art. 438 pkt 2 kpk stawiając zarzut obrazy przepisów postępowania, dla jego skuteczności konieczne jest wykazanie wpływu na treść wyroku. W przypadku naruszenia art. 410 kpk ten wpływ generalnie możemy wykazać tylko poprzez zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, ale skoro tych ustaleń nie kwestionujemy to jednocześnie oznacza, że nie podnosimy obrazy art. 410 kpk. W tym zakresie można jedynie w uzasadnieniu apelacji zwrócić uwagę na to uchybienie aby uniknąć ewentualnego zarzutu, że osoba zdająca egzamin zawodowy nie dostrzegła tego uchybienia. W takiej sytuacji należy także wskazać, że dostrzeżone uchybienie dotyczące obrazy art. 410 kpk nie zostało podniesione w petitum apelacji z uwagi na zaakceptowanie dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych

Wnioski końcowe powinny zaś respektować obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa procesowego oraz być adekwatne do rodzaju i treści postawionych zarzutów. Należało więc wnosić o zmianę zaskarżonego wyroku w sposób wskazany w pkt 1, 2 i 3 petitum apelacji.